

תת"ע 7055/06/20 - מדינת ישראל נגד בורהאן כעביה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7055-06-20 מדינת ישראל נ' בורהאן כעביה
תיק חיצוני: 14120615944

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	בורהאן כעביה

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר.

הנאשם נשפט בהיעדרו ביום 3.8.20, לאחר שלא התייצב לדיון הקבוע בעניינו.

בבקשתו טוען הנאשם כי לא ידע על מועד הדיון וכי זומן טלפונית ליום 16.9.20. לדברי ואילו היה יודע על הדיון היה פונה לעורך דינו כי הרשעתו בהיעדר עלולה לגרום לו נזק בלתי הפיך ועיוות דין.

לאחר שהמשיבה הגיבה וציינה כי המבקש זומן כדין באמצעות הדואר וצירפה אישור מסירה מיום 29.6.20, שניה הנאשם טעמיו וטען כי אינו יודע קרוא וכתוב וסבר שהזימון אותו קיבל גם הוא הינו ליום 16.9.20, עוד הוסיף וטען הנאשם (רק בטיעוניו המשלימים), כי הבין שדחו את כל הדיונים בגלל משבר הקורונה.

דין הבקשה להידחות.

כפי האמור בתגובת המשלימה ובאישור שצורף לה, הנאשם זומן כדין באמצעות אישור מסירה חתום. טענתו המשלימה לפיה אינו יודע קרוא וכתוב ולא הבין את הזימון שקיבל עומדת בסתירה לאמור בתצהירו בבקשה שלפיה כלל לא קיבל הזמנה בכתב לדיון (מה גם שהטענה המשלימה כלל לא מגובה בתצהיר, למרות שמדובר בטענה עובדתית).

גם אם הייתי מתעלם מהסתירה האמורה הרי שטענותיו של הנאשם, לפיה חשב כי מדובר בזימון לתיק נוסף בעניינו שאכן היה קבוע ליום 16.9.20 (תת"ע 887-08-20), אינה מצדיקה השבת הגלגל לאחור שכן כבר נפסק כי שגגה אשר גרמה לאי התייצבות "אינה מהווה" סיבה מוצדקת לאי התייצבותו" לדיון, ואינה מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם.

[רע"פ 1446-14 ריאד אסדי (פורסם בנבו) ור' רע"פ 9109/17 מקסים סדובי (פורסם בנבו)].

מעבר לנדרש אציין כי טענו הכללית של הנאשם באשר לנזק שייגרם לו או קיומו של עיוות דין אינה מצביעה על חשש לעיוות דין. יפים לעניין, בשינויים המחויבים, דבריו של כב' הש' דבור בעפ"ת (נצרת) 7150-10-15 עבד אל חלים נ' מ"י (פורסם בנבו):

"אמנם, בבוא בית-משפט קמא לבדוק בקשה להארכת מועד להישפט, עליו לתור אחר קיומה של טענת הגנה מהותית וכן אחר הסיבה שעמדה בבסיס האיחור בהגשת הבקשה להישפט. יחד עם זאת, אין די בהעלאת טענת הגנה כאשר סיכויי הוכחתה ו/או אישורה הינם קלושים ונמוכים. הטענה, כי סיכויי ההגנה הינם גבוהים, אין בה לבדה, כאשר היא נעדרת כל משענת ו/או תמיכה ראייתית, ולו לכאורית או ראשונית, כדי להצדיק מתן ארכה, כמבוקש".

וכן דבריו של כב' הש' שוהם ברע"פ 8427/17 מ"י נ' סאלם (פורסם בנבו):

"כאמור, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין (עניין נג'אר)".

לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ה' כסלו תשפ"א, 21 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.